

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Havn-gaard) (RV):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *forslag til lov om tilskud til læplantning*.

Der er i årenes løb med statsstøtte gennemført betydelige læplantningsarbejder i landets mest vindudsatte egne. Dette har ikke alene haft betydning for den jordbrugs-mæssige produktion, men har også i høj grad indvirket positivt på områdernes klimatiske forhold, hvilket er kommet samtlige beboere i de pågældende egne til gode.

Men læhegn har en begrænset levetid, og de senere års tilskud har vist sig at være utilstrækkelige til at få hegnene fornyet i samme tempo, som de gamle forældes. Der er alvorlig risiko for øgede sandstorme og varig skade på produktionsjord.

I de mest udsatte egne hjælper den enkelte lodsejers indsats for lidt. Der må gennemføres en samlet egnsplantning med flerrække-læhegn, og noget sådant lader sig vanskeligt gøre uden en betydelig billiggørelse gennem offentlige tilskud.

Med den nuværende beskæftigelsessituation må det forventes, at støtten kan gives uden ekstra belastning af det offentlige budget, idet der til oprydning og plantning kræves en betydelig arbejdsindsats, hvor sparet understøttelse vil kunne erstatte de bevilgede tilskud. Det vil også være muligt — og rimeligt — at fastsætte, at arbejdskraften til dette formål fortrinsvis skal hentes hos ungdomsarbejdsløse.

Idet jeg henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig på forslagsstillernes vegne at anbefale forslaget til vedtagelse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om tandlæger*.

Den nye tandlægelov skal afløse lov om udøvelse af tandlægevirksomhed fra 1954, men da 1954-loven for den altovervejende dels vedkommende er enslydende med den første lov om tandlægevirksomhed fra 1916, vil der i realiteten være tale om en revision af en 60 år gammel retstilstand.

På forslag fra sundhedsstyrelsen nedsatte indenrigsministeriet i januar 1973 et udvalg til revision af tandlæge-loven. Et første resultat af dette udvalgsarbejde var det forslag til ændring af lov om udøvelse af

tandlægevirksomhed, der blev gennemført ved lov af 29. marts 1974, og hvorefter der blev skabt hjemmel for tandlægenes anvendelse af tandplejere som hjælpepersonale ved instrumentel behandling af patienter. Med den i oktober 1975 offentliggjorte betænkning 749/1975 om revision af tandlæge-loven har udvalget tilendebragt den del af udvalgsarbejdet, der vedrører retsgrundlaget for den enkelte tandlæges virksomhed som medicinalperson, og lovforslaget er med mindre ændringer enslydende med det i betænkningen indeholdte lovudkast.

Lovforslaget har til hensigt til skabe et tidssvarende grundlag for tandlægenes udøvelse af deres virksomhed, først og fremmest gennem en modernisering af bestemmelserne om tandlægenes virksomhedsområde. Til afløsning af den siden 1916 gældende nøje angivelse af de behandlinger, som en tandlæge må udføre, er der i stedet foreslået en bred formulering af virksomhedsområdet, således at tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber, men dog således at visse funktioner kan forbeholdes læger samt tandlæger, der har gennemgået særlig uddannelse. Herudover er det et hovedsigte med lovforslaget at præcisere tandlægens stilling som selvstændig medicinalperson med deraf følgende forpligtelser over for det offentlige i lighed med, hvad der gælder for lægerne. Af de i øvrigt foreslåede ændringer skal jeg nævne, at den gældende tandlæge-lovs krav om ansættelse som klinisk assistent i 1 år som vilkår for retten til at udøve tandlægevirksomhed foreslås ophevet, idet den nuværende assistenttid anses for at have en sådan begrænset uddannelsesmæssig betydning, at der ikke er grundlag for at bevare den. Dette betyder, at tandlægehøjskolerne vil få det fulde ansvar for meddelelsen af den uddannelse, der berettiger til autorisation som tandlæge. Jeg skal i denne forbindelse fremhæve, at der i uddannelsen på tandlægehøjskolerne i høj grad indgår praktisk-klinisk arbejde. Endelig skal jeg nævne, at lovforslaget åbner mulighed for offentlig anerkendelse af tandlægelige specialer.

Et til dato uafklaret spørgsmål har været de praktiserende tandteknikeres stilling. Der er ikke med det fremsatte lovforslag

[Indenrigsministeren.]

tilsigtet nogen ændring heri, men en betænkning fra et af undervisningsministeriet nedsat udvalg vedrørende uddannelsen af de praktiserende tandteknikere kan efter det for mig oplyste forventes at foreligge i løbet af foråret 1976, og der vil så være grundlag for at tage stilling til, om der gennem en selvstændig lov herom skal indføres en autorisationsordning eller anden offentlig godkendelse af praktiserende tandteknikerens virksomhed.

Som nævnt vedrører det fremsatte lovforslag retsgrundlaget for den enkelte tandlæges virksomhed som medicinalperson, hvad enten denne virksomhed foregår i offentlig eller privat regie. Derimod gives der ikke regler om tandplejen som sådan, dvs. om de tandplejeydelser, der stilles til rådighed for befolkningen. På indenrigsministeriets foranledning har sundhedsstyrelsen imidlertid nedsat en embedsmandsgruppe med henblik på at fremkomme med materiale vedrørende befolkningens tandpleje og tandsundhedsstatus. Embedsmandsgruppens rapport vil foreligge en af de allerførste dage, og den vil blive tilstillet folketinget.

Herved vil der være givet et yderligere bidrag til den pågående diskussion om vores tandpleje, herunder også til spørgsmålet om formen for den offentlige børnetandpleje. Selv om disse problemer ikke har nogen direkte betydning for det foreliggende lovforslag, er det mit håb, at vi alligevel i forbindelse med folketingets behandling af lovforslaget kan få en bred drøftelse af hele tandplejeproblematikken.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag til lov om tandlæger til dette høje tings velvillige behandling.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse*.

Når lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand træder i kraft den 1. april 1976, vil ansvaret for opretholdelsen og driften af en række institutioner, der hidtil har været administreret centralt gennem socialstyrelsen, blive lagt ud til kommunerne og amtskommunerne.

Efter loven kan institutionerne oprettes

og drives af kommunerne og amtskommunerne eller som selvejende institutioner, med hvilke kommunerne og amtskommunerne indgår overenskomst.

Løn- og ansættelsesforhold for personale ved kommunalt drevne institutioner skal efter den gældende bestemmelse i den kommunale styrelseslovs § 67 godkendes af Kommunernes Lønningsnævn, medens dette ikke er tilfældet for så vidt angår personalet ved de selvejende institutioner. For så vidt angår dag- og døgninstitutioner for børn og unge, har socialministeren og finansministeren hidtil varetaget et centralt tilsyn med løn- og ansættelsesforhold for personalet ved disse institutioner, men dette tilsyn bortfalder ved bistandslovens ikrafttræden.

Det må imidlertid anses for ønskeligt, at der skabes mulighed for at sikre, at der fastsættes ensartede løn- og ansættelsesforhold for tilsvarende grupper af personale ved institutioner inden for den sociale sektor, uanset om de pågældende er ansat ved kommunalt drevne institutioner eller ved selvejende institutioner.

Det foreslås derfor, at der gives indenrigsministeren hjemmel til at bestemme, at også løn- og øvrige ansættelsesforhold for personalet ved selvejende institutioner skal godkendes af Kommunernes Lønningsnævn.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Da der gerne skulle være mulighed for i god tid inden den 1. april 1976 at udsende en bekendtgørelse om udvidelse af kompetencen for Kommunernes Lønningsnævn i henhold til den foreslåede lovbestemmelse — foreløbig til at omfatte løn- og ansættelsesvilkår for personalet ved de selvejende børneforsorgsinstitutioner — ville det være ønskeligt, om lovforslaget måtte blive undergivet en hurtig behandling her i tinget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd*.

Den gældende lov, der er fra 1967, har til formål at mildne virkningerne af de betydelige kurstab på obligationslån og de store renteudgifter i forbindelse med generationsskiftet i landbruget og derved lette de